

Letna naročnina listu: --

Celo leto . . . K 50—
Pol leta 26—
Četrť leta 13—

Zunaj Jugoslavije:

Celo leto 66—

Posamezne številke
na štirih straneh 60 v.

Uredništvo i. upravništvo:

Maribor, Koroška ulica

št. 5. — Telefon št. 220.

STRAZA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Inserati ali oznanila

se računajo po K 180
od enoredne polovice
pri večkratnih oznanilih
— popust —

„Straža“ izhaja v pos-
edeljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more
govoriti vsak dan od
11. do 12. ure popoldne.

20. številka.

Maribor, dne 27. februarja 1920.

Letnik XII.

Nova vlada — metla in grablje.

Račun od hiševanja.

V mlado, da skoraj novo hišo naše samostojne Jugoslavije smo dobili zopet novo gospodinjjo — novo vlado. Pravijo, da podpira gospodinja pri hiši tri vogle, tako je tudi z vlado pri državnem gospodarstvu. Ako pa hoče, kajti o dobri volji naše nove vlade ni dvoma, naša nova gospodinja vlada res trdno podpreti vogelnike naše države, katere so precej omajali vladni demokrati in socijalisti, bi jej priporočili, naj vzame kot nova in dobra gospodinja to-le gospodinj-sko orodje v roke: Metla, ta prevažna gospodinj-ska potreba v vsaki snažni hiši, potrebna je nad vse tudi v državni zgradbi in sicer v rokah vsake vlade. Žalibog, ravno na železno metlo se je v naši Jugoslaviji pozabljalo doslej popolnoma.

Zamislimo se za trenotek v predčase preobrata. V Jugoslaviji je prišel pač vsak do krmila — do vodilno odgovornega mesta, kdor je bil ravno pri rokah, ne glede na njegovo zmožnost in preteklost. Za sprejem v službo je zadostovalo dejstvo, da je on sam zatrjeval, da je navdušen Jugoslovian. Na tak način smo dobili v Sloveniji k skoro vsem vladnim koritom nezmožne ljudi, ki se odklikujejo edinole po osebni dobičkaželjnosti. Radi nezmožnosti raznih višjih uradnikov — tudi na najvišjih mestih — je naše državno delovanje, napredek in razvoj, večkrat tako zelo otežkočen, oviran, da, celo v kritičnih položajih popolnoma nemogoče!

V časih navdušenega preobrata naši državotvorni elementi niso imeli niti časa pobrskevati o narodni zavednosti, o bivšem narodnem delu raznih uradnih elementov, ki so v onih prvih postankih Jugoslavije skrili svojo nemškutarstvo ali nemškonacijsko puško v koruzo in postali kar čez noč največji Jugoslovani, samo da so se vrinili k bogatim jugoslovanskim vladnim jaslom.

Na ta način posedajo še danes po naših — celo obmejnih — uradih razni bivši najzagrizenejši nemškutarji, da, pangermanski nacionalci, predsedniki in voditelji Schulvereina in Südmarke.

Ravno za te uradno nezmožne, narodno sumljive in naši državi naravnost nevarne in škodljive uradnike bi bila potrebna jugoslovanska metla.

Naša nova gospodinja — nova vlada — mora vzeti v roke železno metlo in pomesti vse, kar je na višje- in vodilno uradniških mestih nezmožnega, bivše nemškutarskega in celo bivše nemškocijskega.

Drugo za vsako gospodinjjo potrebno orodje pa ni samo metla čiščenja, ampak tudi grablje.

Naši narodne zaslužni, delavni in duševno zmogni možje niso bili ob času preobrata vladnim krogom takoj pri rokah, bili so raztepeni po naši domovini in večkrat širši javnosti celo nepoznani. Ti vladni prepotrebni ljudje niso pokazali v onih prvih časih narodnega ujedinjenja vsiljivosti k uradnim koritom in radi tega se jih je nehote ali prezrlo ali pa pozneje postavilo h kakim neznatnim uradom, dasi so sposobni za najvišja mesta.

Dolžnost naše nove vlade je sedaj, da vzame v roke grablje in pograbi skupaj vse one ponižne, a uradniško in vladno zmognne duše ter jih upostavi na ona mesta, za katera so sposobni, na katerih bodo delovali brez osebne dobičkaželjnosti državi v korist, čast in napredek.

Ravno mi Jugoslovani imamo dovolj uradniško zmognih in delavnih moči, samo poiskati jih je treba in jih poklicati na vodilna mesta.

Nikakor ne sme prezreti naša vlada dejstva, da smo mi Slovenci komaj osvobojeni suženjski narod, ki je poznal do zadnjega časa edinole ponižnost, zapostavljenost in beračenje krog nemških vladarjev. Kaj te pasje ponižnosti je ostalo v naših najzmožnejših možeh še do danes. Vlada je poklicana v to, da to suženjsko ponižnost odpravi s tem, da pokliče na odgovorna in državni koristna mesta vse one ljudi, ki se danes ne upajo dvigniti glave in zatrčiti: Jaz sem zmožen za to in to mesto, katerega tudi zahtevam v državni dobrobit.

Novo vlado imamo — novo gospodinjjo. Tej novi gospodinjji priporočamo metlo in grablje. Ako bo naša nova vlada rabiti to dvojno državno gospodinj-sko orodje, ki je bilo španska vas demokratom in socijalistom, potem bo očistila Jugoslavijo državno nevarnih elementov, v Jugoslaviji bo zagospodarilo uradništvo brez korupcije, ki se je že danes žalibog razpasla do najvišjih uradniških mest.

Metla in grablje, to bodi prvo geslo naše nove vlade! Ako bo naša Jugoslavija enkrat očiščena uradniške korupcije, ako jo bodo vodili možje brez osebne dobičkaželjnosti, potem bo možna na znotraj, na zunaj pa bo uživala ugled, katerega bodo respektirali vsi naši — tudi sovražni sosedi.

da bi prišlo v II. razredu najbrž do žrebanja, je postalo v posvetovalnici tako tiho, da bi lahko slišal teči miško.

Kaj pa, če bo žreb za nas neugodno odločil?!? Tu vstane mlad član volilnega odbora in stavi predlog: „Volilna komisija bo po večini naša. Na vsak način mora komisija zavreči enega Nemca-volilca. Volilec Franc grof Attems ne bo prišel sam voliti in poslal bo svojega novega oskrbnika Langmanna. A ker pa Langmanna naši člani komisije osebno ne poznajo, lahko komisija zavrne njegovo pooblastilo z motivacijo, da ni poznan. Zahtevajo naj od Langmanna, naj se izkaže z dekretom, da je res oskrbnik g. grofa Attemsa. Tega mož skorogotovo ne bo imel pri sebi. Ker bosta nemška člana komisije glasovala za to, da se Langmanna pripusti k volitvi, bo moral pa predsednik komisije, g. Thaler, odločiti.“ Vsi navzoči se sprejeli ta predlog kot rešilno vejico. Navzoči pravni svetovalec je izjavil, da je tako postopanje volilne komisije zakonito utemeljeno. Ko smo podučili še naše člane komisije, kako se naj vedejo in ko smo si natanke razdelili delo za drugi dan, smo se razšli.

Drugi dan, bil je četrtek, dne 27. januarja leta 1920, so se že zgodaj zjutraj zbirali volilci, agitatorji in radovedneži ter nestrno čakali pričetka volitev. Bil je mrzel in meglen dan. Kot volilni lokal je bila določena gostilna Celcer. Slovenci smo imeli svoj lokal za agitacijo v gostilni Bauman, kjer je posloval v stranski sobi naš zbor agitatorjev. Organiziran smo imeli pregled čez volitev tako, da nam je član volilne komisije vedno sproti pošiljal pregled, kateri volilci so že volili in kateri ne.

Z veliko radostjo smo pozdravili vrle „Zarjana“, ki se došli iz Gradaca nam na pomoč. Nemci so namreč raztrabili, da bo prišlo kakih 50 nemških buršov, ki bodo prepredili slovenskim volilcem dohod na

„Nova doba“ polaga v torkovi številki račun od hiševanja demokratske vlade tekom zadnjih mesecev. Najprej našteva, kaj vse je izvršila prejšnja demokratsko-socijalistična vlada tekom mesecev svojega zemeljskega obstanka. Zlasti našteva imenoma sledeče velike naloge, katere je izvršila:

1. Odlični možje so z vsem idealizmom novodobnega socijalnega čustvovanja delovali na izvedbi agrarne reforme, v kolikor je to bilo dopustno z začasnimi odredbami.

2. Socijalna zakonodaja, še bolj pa praktične socijalne institucije, so bile v najlepšem razvoju.

3. Preskrba prehrane ubožnega ljudstva je bila na najlepši poti.

4. Najhujše krize v prometu in rudnikih so vodje demokratsko-socijalistične vlade s spratno roko reševali, v kolikor so dopuščale razmere.

5. Avtoriteta države in javna disciplina je vzpostavljena.

To so po izvajanju „Nove dobe“ uspehi prejšnje vlade, ki so pa ostali navadnim smrtnim državljanom nevidni in nečutni. Za agrarno reformo smo imeli pač različne komisarje, a občutili nismo njenega delovanja. Se manj je kaj znanega o socijalni zakonodaji ali celo praktičnih socijalnih institucijah. Citali smo pač različne sodnijske obravnave, kjer so se reševali različni pojavi socijalnega zla, a tega menda ne boste šteli med socijalne institucije. Preskrba prehrane ubožnega ljudstva — pravite — da je bila na najboljši poti! Marsikdo bi rad vedel, kam je tista pot peljala, pod strehe revnega prebivalstva gotovo ne. Spretno roko, ki so reševale prometne in rudniške krize, občuti vsakdo, kdor ima pošla z železnico in potrebuje oremoga. O avtoriteti, katero je vspostavila prejšnja vlada, pa ve povedati vsakdo, je samo malo prišel v stik z ljudstvom.

Naj bi bila pa „Nova doba“ tudi povedala, česa ni storila stara vlada, kar bi bila storiti dolžna. Pol leta je vladala in pol leta je za revolucionarno dobo, v kakršni živimo sedaj, silno dolga doba. Čas, ki se sedaj zamudi, se ne da dohiteti pozneje in škoda, ki jo vsled tega trpi država in narod, je nepovračljiva. Kje so volitve? In vendar je bila to prva dolžnost, katere ste imeli izvesti! Kje so socijalne reforme, organizacija države, vzpostavitve ustavnega stanja? Se v normalnih časih bi vsaka stranka, čijer vladanje je bilo tako brezplodno, težko dajala odgovor od svojega hiševanja, v časih, kot jih preživljamo sedaj, je pa podvojno težko. Obračun, kot ga je predložila

LISTEK.

Franjo Žebot:

Ob 10letnici boja za obmejni št. IIj.

(Dalje.)

Vodili smo natančen seznam o uspehih naših agitatorjev. Iz vsega tega smo razvideli, da bomo dobili v III. razredu 30—40 glasov večine, v I. bomo propadli, a II. razred bo odločen. Zadnje dni pred volitvijo se je posrečilo Nemcem, da so pregovorili volilca II. razreda W., da se volitve ne bo udeležil. Nevarnost je bila, da propademo. Po tem štetju bi dobili Slovenci samo 14, a Nemci 15 glasov. Bila je še ena volilka II. razreda, krščansko-socijalna Nemka, katere na noben način ni marala iti voliti z lutrovskimi Nemci. Torej tega glasu tudi ni štela nobena stranka. Edino upanje naše je bilo, da pridobimo ta glas. Volilka je stanovala v Gradcu. Predsednik slovenskega volilnega odbora, kaplan Golob, se je dan pred volitvijo z enim članom volilnega odbora peljal v Gradec. Vrnil se je zvečer s pooblastilom v žepu. Gospodična-volilka pa mu je izrecno zatrdila, da sme voliti z njenim pooblastilom le vsakrjni sili. Zvečer smo se zbrali pri Celcerju člani volilnega odbora, župnik Frčko, dr. Florjan Kukovec kot pravni svetovalec, in katoliško-narodni akademiki „Zarjani“ iz Gradaca. Navzoči so bili tudi slovenski člani volilne komisije: gg. Thaler, Fluher Janez in Ferk Jožef. Bila je to zgodovinska seja. Ko so poročali posamezni člani agitacijskega odbora o položaju in ko smo konstatirali,

volišče. Sporočili smo to katoliško-narodnemu akademikemu društvu „Zarja“ v Gradcu, ki nam je poslal akademike Arnšeka, Juvana, Krambergarja, Ogrižeka in še šest drugih v št. IIj. Akademiki so se pomešali med kmetske može in sinove ter dirjali na vse strani v družbi z domačini po bolj zaspane in omahljive volilce. Naši so bili pridni kot mravlje. Ker so Nemci nalašč naročili, da je prišel nekdo iz konca župnije, naj gre kaplan Golob na spoved, sem dobil jaz v roke ves volilni aparat naše stranke. Pomagala sta mi „Zarjana“ Alojzij Juvan (sedaj koncipijent dr. Juvan pri dr. Leskovarju) in A. Arnšek, sedaj doktor zdravilstva. Dajali smo navodila naglim se-lom in agitatorjem. Iz seznama volilcev smo po poročilih iz komisije natančno videli, kak je položaj. Volitev se je začela ob 10. uri. Nekako ob pol 11. uri nam sporoči član komisije, rajni Ferk-Ciper, da je prišlo voliti kakih 30 Nemcev, večinoma iz Štrasa in Maribora.

„Tako vse zaostale slovenske volilce na volišče, sicer je nevarnost, da propademo!“ se je glasilo naše povelje agitatorjem. In drčale so sani na vse strani. Fantje in možje se hiteli v hribe po volilce. In čez pol ure smo imeli zopet 20 volilcev na volišču.

Trije naši zvesti volilci so bili težko bolni. V-pokojeni župnik Matija Kelemina je ležal od mrtvouda zadet v hiši g. Bauma. Še prav ganiti se ni zamogel. Sam sem mu šel poročat, da je položaj slab. In starček, od boleznih izmučeni in skrivljeni voditelj obmejnih Slovencev, mi je komaj slišno zašepetal: „Franček, idi po nekaj fantov, da me zanesete na volišče!“ In v sredi najhujše zime, da je kar škripalo pod nogami, so zvestega rodoljuba mladeniči in akademiki zavili v tople blazine in rjuhe, ga zanesli na sani in odpeljali pred volišče.

(Dalje prihodnjič.)

„Nova doba“ bo pa povsod vzbudil samo nasmeh pomiljevanja.

O Rusih.

Ravnokar sem našel v nekem listu poziv, da pride v naše kraje mnogo ruskih beguncev, katere naše prebivalstvo prijazno sprejme. — Kakšni Rusi, odkod, pred kom beže in zakaj, tega ni zvečti nič. Razumljivo je, da pri sedanjih razmerah na Ruskem marsikdo čuti tla prevročna pod nogami in nese raje kosti svojega rojstva v kraje, kjer vlada drugačno podnebje. Razumljivo je tudi, da moramo mi, ki smo napram ruskim dogodkom precej nevtralni, biti tudi napram takim pribeglim gostom zelo gostoljubni. Nekako tako, kot je na primer Svica gostoljubna napram vsem tujim iz političnih razlogov pribeglim gostom. Seveda pa ta gostoljubnost ne sme itak daleč, da bi delalo vtisk, kakor da mi bolj simpatiziramo z eno rusko stranko, kakor pa z drugo ali da stojimo celo na strani onih temnih elementov, ki so poprej s korupcijo vladali ruski narod in katere je sedaj ta narod izbacnil od sebe. Zeleli bi torej nekaj več pojasnila o teh ruskih beguncih, kakšne vrste so, kaj hočejo pri nas? Menda ne, da bi nas celo hoteli vplesti v ruski boj, katerega naj izbojujejo Rusi sami med sabo. Na vsak način pa se ne smemo niti s samo platonično simpatijo postaviti na stran ruske reakcije.

Ni še dolgo, kar so česaiki pozivali, naj pošljemo prispevke za stradajoče otroke v Petrogradu. Pred tednom so po mnogih krajih pobirali za stradajoče otroke na Dunaju. Prihodnji teden zvemo morda, da se kje pobira za stradajoče otroke na Irskem ali pa v Armeniji. Samo za naše stradajoče otroke še ni pobiral nikdo po tujih državah. Ljubezen in sočutje do trpečega otroka je gotovo izraz plemenitega srca in kolikor bolj je v kakšni državi razvita skrb za otroke, toliko višje kulturno stojiče je dotični narod. Vendar se mi skrb za stradajoče otroke v Petrogradu zdi zelo nerazumljiva. Kaj naj dotičnim otrokom pošljemo pestnih prest ali neposnetega mleka? Z denarjem jim pomagati ne moremo, z živili tudi ne! Torej je vse naše človekoljubje zaman in nikdo ne ve povedati, kakšen smisel naj bi imela lakšna zbirka. A tudi drugače ne vemo nič o dotičnih otrokih, zakaj trpijo, kako trpijo, koliko jih je, kakšni so itd. Mislil bi, da je Rusija z živili bolj bogata kot mi, torej jim bo sama lahko pomagala. Če pa Rusi sami ne marajo pomagati, tudi ne bodo pustili, da pomorimo mi.

Vsak dan čitam v časnikih, da se je tu ali tam odprl nov ruski krožek in pričelo učenje ruščine. Zelo lepo. Jako hvalevredno, ako se hoče kdo učiti tujega jezika, zlasti pa jezika s tako razvitim slovom, kakor je ruski. Vendar bi k temu priložiti sledeče: ruski jezik je za nas izgubil mnogo na privlačnosti in potrebi. Dokler smo bili v boju z nemščino, ter smo se čutili v tem boju tako osamljene in neukomerne na silah, smo skušali za našo zadevo zainteresirati tudi ruskega strica. Uspeha sicer nismo imeli nobenega, kajti bogati striček ni imel veliko srca in smisla za naše reve. V našem boju z germanizacijo nismo dobili iz Rusije najmanjše moralne ali materialne podpore. Toda bili smo vseeno ponosni, da imamo tako bogatega in močnega strica, bahali smo se ž njim pred Nemci, ter dajali sami sebi pogum. Sedaj je boj z Nemci v glavnih obrisih zaključen, ruski stric je pa vsled ponesrečenih spekulacij zelo trpel na promozanju in ugledu. Sedaj tudi nimamo več tako velikega političnega interesa, da bi se učili ruščine. Zrastel je pomen raznih drugih jezikov. Vsak izoblašeni Slovencem bi moral popolnoma obvladati srbohrvaščino. Po mojem mnenju bi morali ta poduk zanesti že v ljudski šoli, v šolske knjige naj bi se vpeljali lahko odstavki iz štokavščine in v abecedniku naj bi se učila tudi cirilica. Kdor je zamudil v šoli, naj popravi zasebno. Češčina in poljščina ima za nas velik ne samo kulturni, ampak tudi politični pomen. Znanje nekaterih modernih jezikov bo za mnoge rojake zelo pereče. Čudno se mi torej zdi, da zdaj, ko je padel pomen ruščine, otvarjamo s tako gorečnostjo ruske krožke, a nič ni slišati o srbskih, čeških, poljskih itd. Zdi se mi, da pri nas obnavljamo staro ideologijo, namesto da bi razvijali novo.

Vedno češče se pojavlja od govornikov in po časopisju misel, da je rešitev jadranskega vprašanja odvisna od ruskih razmer. Ako bi Rusija ne bila odpovedala, bi naše stališče napram Italiji bilo močnejše, ko se obnovi — seveda v starem smislu — bomo pri nji našli oporo. To je popolnoma napačno. Pomislite vendar, da so Rusi podpirali londonski dogovor ravnotako, kakor Angleži in Francozi. Ako bi Rusija ne bila odpovedala, bi bilo naše stališče še težavnejše, kajti ruskemu pritisku bi se bili še težje ustavljali, kakor pa francoskemu. Poglejmo v zgodovino ruske diplomacije. Ni bilo sklepanja miru, pri katerem bi nas ne bila pustila na cedilu in razočarala. Poglejmo samo na berlinski kongres, ali še bolje na svetofestanski mir, katerega je sklepala Rusija sama.

Kako slabo je takrat Rusija postopala s Srbijo, ter je gnala naravnost v objem avstrijske politike. Vedno je Rusija izrabljala balkanske Slovence, pri sklepanju miru pa skušala iztisniti svoje koristi in potem pustila Balkance na cedilu. Ruska politika ni bila nikdar slovanska. Značilno je, da so se za Balkance najbolj zanimali oni ruski vladarji, ki so bili najmanj Slovani: carica Katarina II, rodom Nemka, Peter Veliki, ki je bil po duhu Nемец, Nikolaj I, ki je bil največji sovražnik vsake svobode. Dober dokaz, da niso delali iz ljubezni do Slovanov! Slovanska misel ni na Ruskem sploh imela nobenega odmeva, slovanofilstvo je veljalo za isto, kot reakcionarstvo, slo-

vansko gibanje se je smatralo samo kot vladna propaganda v ruske politično reakcionarne elemente. Ako se Rusija obnovi — obnovela se bo gotovo, toda istotako goľovo je, da nikdar v starem smislu — bo trajalo še jako dolgo, da jo prešine tudi slovanska zavest. Politična obnova je mogoča v malo letih, slovanski prepovedi traja lahko desetletja. Novim ljudem, ki bodo prišli na površje, in novim množicam, bo naša zadeva morebiti bolj tuja, kakor pa Buhara in Beludžistan. Pustimo torej na strani up na obnovljeno Rusijo in ne žrtvuemo temu fantomu naših lepih idealov. Preje mora vstati druga slovanska politika in to je vez med Jugoslavijo, Cehi in Poljaki. Zlasti bo Poljska prevzela ono nalogo, katero smo zaman pričakovali od Rusije. Stela bo čez 30 milijonov prebivalcev, ki se bo naglo pomnožilo, imela ogromno ozadje za trgovino in industrijo, ter dovoz surovin. V doglednem času bo to evropska velesila vojaško ne slabša od francoske, ki bo imela naraven interes, da združi Gdansk s Trstom in Solunom.

Delajmo politiko po novih potih, a ne po starih predvojnih, izvoženih tirih.

Politične vesti.

Jugoslavija.

Po ministrskem sklepu se sestane narodno predstavništvo dne 1. marca. Parlamentu je zagotovljen po beograjskih poročilih kvorum.

Državni zbor se bo počel z davkom na vojne dobičke in z volilnim redom, ki bo izrcen takoj odseku.

Francosko in angleško poslaništvo v Beogradu je zopet izročilo dr. Spaljkoviču ultimatum glede jadranskega vprašanja. Ta ultimatum govori, da naj sprejme SHS kraljevina ali londonski pakt, ali pa se odloči za kompromis Lloyda Georga. O tem ultimatu se bo obravnavalo v prihodnji ministrski seji.

Hrvatska pokrajinska vlada bo sestavljena iz Narodnega kluba, skupine dr. Medakoviča in srbskih radikalov. Vršila so se tudi pogajanja glede hrvaške pokrajinske vlade med Narodnim klubom in Pučko stranko. Narodni klub je ponudil Pučki stranki samo eno mesto v pokrajinski vladi, med tem ko je zahtevala Pučka stranka isto število pokrajinskih predstavnikov, kot Narodni klub. Med Narodnim klubom in Pučko stranko ni prišlo do tozadnega sporazuma, radi tega tudi Pučka stranka ne bo zastopana v pokrajinski vladi v Zagrebu.

Za predsednika deželne vlade za Slovenijo je imenovan dr. Jacko Brejce.

Večina bivših ministrov demokratično-socialistične vlade se bo sešla v nedeljo na JDS shodu v Ljubljani. Ljubljane Kramerja in Kristana ne tolažiti sam Svet. Pribečević. Srbi in Hrvati bodo skušali zlimati razsulo JDS v Sloveniji. Ta bivše ministrski poset bi naj bila zadnja operacija rak-rane slovenskih liberalcev.

Italija.

Nek dunajski poulični list („Acht-Uhr-Blatt“) je prinesel brzojavko, katero je baje prejel iz Bazla v Švici in kjer se sporoča, da so Jugoslovani zbrali pri Reki 130.000 mož, a junaški Gabr. D'Annunzio se je zopet zaklel (ta poitaljančeni galilski Zid kolne namreč neprestano), da se živ ne u-makne za nobeno ceno z Reke. — Taka poročila so seveda samo zahrbtnosti laške vlade, ki hoče na eni strani pokazati svetu, da so Jugoslovani kalici miru, na drugi strani pa predstaviti reško vprašanje kakor silno težko, tako težko, da mora priti do boja, ako se ne odloči v prilog Italije.

V zbornici je prišlo do novih pretepev med socialisti in katoličani. Zadnja tepežka je bila tako silna, da celo laško časopisje povdarja, da je bila izvanredna. Začelo se je seveda z navadnim zmerjanjem, v katero so se vmešavali tudi obiskovalci z galjerije, med njimi tudi vojaki, ki so kričali: „Živijo oletarij!“ Tepežke se je udeležilo 150 poslancev, torej skoraj polovica celo zbornice, ali, če zbornica ni bila močno obiskana, skoraj vsi navzoči. Delalo se je s suvanjem, brcanjem, zaušnicami. Klicali so po revolverjih, a jih ni bilo pri rokah. Da so se lahko bolj nemoteno tepli, je predsednik zbornice zaključil sejo. Ministrski predsednik Nitti je z zanimanjem gledal baruf. Slednjič so se poslanci razšli s sklepom, da nadaljujejo prihodnjič.

Francija.

Tudi Francozom je glavna skrb ureditev denarja. Francozi frank je padel od 100 na 40. V primeri z našo ali dunajsko krono je to seveda zelo ugodno, samo na sebi pa še vedno zelo slabo. Tudi Francozi ne vidijo druge rešitve, kakor nove, velike davke. Kakor mora vsak zasebnik dohodke izravnati s stroški, tako tudi država. To vendar ne gre, da bi delali neprestano nove dolgove ali tiskali bankovce! Dalje mora vsaka država imeti nek denar, ki tudi kaj plača in sicer bi moral vedno toliko ali vsaj približno toliko plačati, kakor se glasi. Tudi pri nas se bomo morali lotiti tega vprašanja in to ni mogoče brez novih, velikih davkov in oddaje premoženja. Pritisniti bo pa treba tako, da bo več dal oni, ki lažje da, ne pa, kot se je delalo doslej, ko si je država povišavala dohodke na take načine, ki bole vse enako: reveže kakor bogatine — n. pr.: carina, zvišanje poštnih pristojbin itd.

Avstrija.

Avstrijska krona po najnovejšem poročilu 2.40. Torej zopet nekoliko padla. Veselje zaradi

dviganja v prejšnjem tednu je bilo torej piškavo. Sedaj si lomijo Avstriji glave, kakšne davke bi naložili. Od same beračije ni mogoče živeti, razprodane je že skoraj vse, denar je pa tako brez vrednosti, da ni mogoče zanj kupiti ničesar. Treba je napraviti red v denarnem gospodarstvu in dohodke izenačiti s stroški ter dvigniti vrednost krene. Uvesti hočejo velike oddaje narodnega premoženja, davke na premoženje in še razne druge davke. A tu se stranke kregajo med sabo, ker bi vsaka stranka hotela napraviti tako, da bi bili njeni pristaši najmanj prizadeti.

Madžarska.

Madžari iščejo kralja. Če bi kdo hotel naslikati smešno sliko Madžarske, bi najbolje naslikal igro, kateri se pravi: „skriválnica“, a pod njo napis: „Kje je kralj?“ Pri volitvah so prodrle izključno stranke, ki hočejo obnoviti kraljestvo. Madžari se v politiki vedno komedijanti. Ravnokar so delali komedijo z boljševizmom. Mislili so, da bodo s tem prestrašili entento. Ko so videli, da se ententa madžarskih boljševikov nič ne boji, pač pa, da ta stvar delu neprijetno zgago domačim bogatašem samim, so naenkrat obrnili na drugo plat in postali so tako navdušeni za monarhijo, da vsakega republikanca takoj ubijejo. Toda kraljevina mora imeti kralja in tega jim manjka. Mislili so vtihotapiti na prestol kakšnega — Habsburžana, a ententa je odgovorila: Mi piskame na vašega kralja, če ga hočete imeti, samo Habsburžana ne dovolimo. Morajo torej iskati kralja, a v današnjih časih ni lahko najti človeka za tako obrt. Moral bi biti bogat, tako bogat, da bi lahko iz lastnega žepa pokrival razne madžarske korupcije. Dalje mora biti iz nobel hiše in še iz take hiše, ki ima pri ententi ugled in upliv. A kako pojde takšen človek na madžarski kraljevski prestol, kjer bi bil samo žoga v rokah raznih intrigantov, v vedni nevarnosti, da ga zapode ali ubijejo in bi imel samo dolžnost, da plačuje in berači pri ententi. Ravnokar so prišli Madžari na načrt, da bi si izbrali sina belgijskega kralja. Mladi in neizkušeni fant bi bil za to čisto pripraven, njegov oče bi imel prijetnost, da sedaj plačuje sinov dragi šport in ga brani pred entento, ko se pa razmere uredi, mu ga lahko našenejo domov. Sicer so pa imeli kandidatov gotovo že ducat, a nobeden ni nasedel.

Bolgarija.

Zbornica je razpuščena in razpisane so nove volitve. V stari zbornici so imeli socialisti obeh struj: ozki in široki, glavno besedo. Nedavno so se vršile po celi državi hude stavke in upori, katere je vlada potlačila s silo. Te stavke so pokazale, da nimajo socialisti več one moči med prebivalstvom, kakor se je izrazila pri zadnjih volitvah in vsled tega upa vlada, da bodo nove volitve dale drugačen uspeh.

Bolgari so silno razljučeni, ker hoče ententa celo Tracijo prisoditi Grkom. To je rekrivično, ker Grki si niso niti s svojim postopanjem med vojno zaslužili take nagrade, niti jim ne gre na podlagi narodnostnega načela. Z druge strani so se pa Bolgari s svojim postopanjem med vojno tako hudo omrazili, da jih ententa ni naklonjena za to še napraviti s Tracijo. Pri Turčiji pa te dežele tudi ni mogoče pustiti. Na vsak način bo Tracija v prihodnosti povod novih sporov, kakor je bila v preteklosti Macedonija.

Turčija.

Sultan ostane v Carigradu. Ne bo mu treba zapustiti svojega mehkega divana in številnim haremskim damam ne bo treba vezati culic in iti vandrat v pusto Malo Azijo. Ententa se ni mogla zediniti, kdo naj bi dobil Carigrad in vsled tega je odločila, naj ostane še nadalje v senci Padišaha. Zgodilo se je, kakor poje nemška pesem o dveh, ki sta šla skupaj pit v gostilno: „Und weil keiner mochte leiden, dass der andre für ihn zahl', zahlte keiner von den beiden, ein Sistem, dass sich empfahl!“ — Grki so zahtevali Carigrad, a ga niso privoščili Italijani. Bolgarom ga ni privoščil nikdo, Rusi niso udeleženi pri likofu, Francozom ne privoščijo Angleži in Angležem ne Francozi. Mislili so, da bi ga imela ententa, a so se premislili. V španoviji, pravijo, da še pes crka, pa bi tudi Carigrad ne mogel obstati v španoviji. Pomislite vendar: V Carigradu prebiva največ Turkov, Grkov pa ni veliko manj, poleg tega pa prebivajo tam še najrazličnejši narodi: Bolgari, Armeni, Judi, takozvani Levantinci, Arnauti in razni drugi azijski in evropski narodi, ki so vsi v sovrastvu med seboj. Ententa bi morala neprestano razsojati te prepire, seveda v slučaju, da bi bila sama v sebi edina. Najbrže bi pa en član entente potegnil z ono, drugi pa z drugo stranko in tako bi bil radi Carigrada neprestano prepir med ententariji. Slednjič so hoteli ponuditi Carigrad Ameriki, a ta je bila pametna dovolj, da je odklonila nevarni dar, radi katerega bi se morala neprestano vmešavati v evropske razmere.

Rusija.

Boljševiki žanjejo vedno nove uspehe. Čet Norveško je prišla na Angleško novica, da so zavzeli Murman ob Severnem morju, izhodišče murmanske železnice, važno pristanišče, glavno oporo za bolproti boljševikom na severu. Prebivalstvo se je uprlo in pridruživši boljševikom, ki so zavladali tako naglo, da so zaplenili tudi vse ladije, samo ena je zbežala z dvema angleškima in štirimi belgijskimi častniki. — Istotako so v naglici zasedli drugo glavno morskopristanišče Arhangelsk ter zasedli v pristanišču celo dva velika in pet manjših ledolomilcev, vse rečno in skoraj vse morskobrodovje. Vse pristanišče napravilo so jim padle popolnoma nepokvarjene v roke. — Oč

Donu se tepeni general Denikin zopet pobira in pravi, da se hoče tepsti na novo. S kakšnim uspehom, bomo videli pozneje. Tudi v vzhodnji Sibiriji gredo naprej. V priamurskem kraju so v zvezi s Kitajci natolkli Japonce ter jim vzeli utrjeno mesto Nikolajevsk. Listi poročajo, da so tudi že pričeli z napadom na Poljsko.

Ententa je obupala, da bi mogla ugnati ruske boljševike ter bi se rada z njimi spravila. V Londonu so ministri vseh držav sklenili, da so pripravljene z Rusi zopet stopiti v trgovske stike, toda samo potem zadrž, ne naravnost z vlado. Ob enem so pa tudi sklenili, da bodo pomagali Poljakom in Rumuncem, če jih napadejo boljševiki. Ob istem času se opaža, da se Avstrija zopet bliža ruskim boljševikom. Beračenje v Parizu je imelo premalo uspeha in vsled tega narašča struja, ki išče opore na vshodu.

Dnevne vesti.

Soja izvršilnega odbora Slov. kmetijske zveze bo v Mariboru v sredo, dne 3. marca ob 10. uri v pisarni Kmetijske zveze v Mariboru.

Nevarno je obolel g. župnik na Rečici, Andrej Podhostnik. Priporoča se svojim sobračom v Memento!

Celjski dr. Gustl je našel v zadnji „Novi dobi“ vse svoje zasluge prav od zibelke naprej. Takih labudjih zvokov samohvale liberalnih mladincov smo vajeni. Tudi Gustlov sodrug naš dr. Vilček vedno lastnoročno trobi o svojem narodozaslužnem delovanju po časopisju, dasi mu teh njegovih zaslug ne verjame nikdo, niti njegovi strankarski pristaši ne. Zalostno, ako mora naš sicer nadebudni Gustl obelodanjati sam svoje zasluge, katere je značil dr. Rosina v pričo mariborskih JDSarjev kot rezanje slame. G. dr. Gustl nikar se ne hudujte nad „Stražo“, da vam ona boče kratili Vaše mladostno namišljene zasluge, Bog varuj, dr. Rosina, ki je pametno zaslužen naprednjak, njemu se potožite, zakaj Vas je označil kot samorezca. „Straža“ je prinesla samo kratko poročilo o obnem zboru mariborske liberalne Citalnice, katera očitno ne ve nič o mladeniško zaslužnem delovanju dr. Reismana, ampak liberalni občni zbor JDSmladinov ve sporečiti samo o dr. Gustlovem podiranju in rezanju slame — ne klasja. G. koncipijent dr. Gustl, pri sodnji se boste morali poskusiti z dr. Rosino, ne z uredniki „Straže“.

„Nova doba“ in „Kmetijski list“. G. Urek je nekoč povdarjal, da se je Mermoljeva Kmetijska stranka razbita na Goriškem samo radi dejstva, ker so se vsifili v njo tudi advokati. Stajersko-krajska Mermoljeva Samostojna pa danes ne pristeva med bojevniko samo advokatov, celo žurnaliste ala „pesnik“ Spindler. Tudi Spindlerjeva „Nova doba“ se poganja za Samostojno, da, je celo njeno glasilo. „Novi dobi“ in „Kmetijskem listu“ svetujemo, naj se združita v eno glasilo. Celjski JDS-rov že menja tolikrat svoje note in svoj glas, zakaj bi sedaj ne, ker JDS stranke želijo lastni prvaki: Requiescat in pace! Toraj podajte st roko samostojni in liberalci ne samo glede javnega delovanja, ampak tudi z ozirom na glasilo. Kam pa hočete s Spindlerjem, ako bo morala „Nova doba“ zopet pod grudo. Bratje podajte si roke! Vendar tudi samostojno ujedinjenje ne bo dolgovечно, ker so v njem razkrajalni elementi: advokati, žurnalisti in „pesnik“ — Spindler.

Velik požar. Dne 19. t. m., ravno opoldan, je nastal velik požar v Novi vasi pri Sv. Marku. Popolnoma so pogoreli peteri posestniki, med njimi tudi Ciglarjevi, drugih gospodarskih poslopij, hlevov in skednjev je pogorelo šest. Skodo cenijo nad pol milijona K. Premožnejši kmetje, pridite na pomoč tem ubogim ponesrečencem. Zakrivil je celo nesrečo najbrž tobak.

Zelezniška nesreča. V torek, dne 24. t. m. sta se odtrgala ob pol 7. uri zvečer od tovornega vlaka blizu postaje sv. Jedert pri Pamečah dva vagona in oddrčala nazaj. Trčila sta v osebni vlak, ki je vozil iz Dravograda proti Velenju. Zelezniška nesreča je zahtevala več človeških žrtv: 4 težko ranjene, od katerih je Jožef Davnik danes umrl vsled poškodb v bolnici. Zelezniški promet na tej progi je zopet upostavljen in urejen.

Nekaj o zavarovanju. Iz Dramelj se nam poroča, da so pogoreli že mesca aprila 1919 svinjaki župnišča, zavarovani pri neki tuji zavarovalnici, ki pa še danes po desetih mesecih kljub dreganju obč. urada ni izplačala odškodnine, dočim je Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani g. župniku v kratkem izplačala škodo za zgoarele prašiče. Ker so agenti teh tujih bank vedno na nogah in love z raznimi neresničnimi pretvezami in zabavljanjem proti domačemu zavodu nevedne ljudi za svoje židovske zavarovalnice, posebno agent Dunave Kuhar iz Celja se v tem odlikuje, svarimo pred temi ljudmi in je najboljši, da jim vsakdo pokaže vrata. Kdor hoče biti dobro in varno zavarovan, naj se obrne na podružnico Vzajemne zavarovalnice v Celju ali pa na bližnjega poverjenika, ki zastopa ta zavod.

Zvišanje brzojavnih pristojbin za inozemstvo. Počenši z 1. marcem se zviša pristojbina za vse brzojavke v inozemstvo v dvojni izmeri sedanje pristojbine. Pribitek 1 dinara ali 4 K s 1. marcem odpade. Pri zamenjavi bankovcev bosta sodelovali poleg že objavljenih zavodov tudi Češka banka Union, podružnica Celje v Celju in Zadržna zveza v Celju.

Obrtniške potrebščine. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani ima za oddati tri kompletne aparate za avtogensko varenje. — Nadalje ima tudi ponudbo za večjo množino spiralnih svetrov za obdelovanje železa. Kovinarji, ki se interesirajo za ta material, se

naj priglase ustmeno ali pismeno pri omenjenem uradu v Ljubljani.

Mariborske vesti.

Medjimurski večer, katerega priredi kmetijski pevski zbor iz Macince pod vodstvom svojega župnika Ignacija Lipnjaka v sredo, dne 3. marca t. l. v koncertni dvorani kazine, ima sledeči vspeod: 1. Narodne: a) Tri dni mi je, kak sem došel stabora. b) Zelena dobrava. c) Čuk sedi, čuk sedi. d) Djura, mlad mladenec. 2. Narodne: a) Lepi moj vrtič ograjen. b) Grad se beli preko Balatina. c) Sprevedaj me, draga. d) Kud si hodil, gde si bil. Odmor. 3. Narodne: a) Ni mi volja več na svetu živeti. b) Zrasla mi je ruža. c) Pod kopinom, pod zelenom. d) Cin can corgudan. Harmoniziral g. župnik Vinko Zganec iz Dekanovec. Početek točno ob pol 8. uri zvečer (¾20. uri). Sedeži 1.—5. vrste 20 K, ob 6.—10. vrste 15 K, od 11.—15. vrste 10 K, fotelji 10—12 K, stolišče 4 K, za dijake in vojske 2 K. Vstopnice se dobivajo v trafikih gđ. Lenart v Gosposki ulici in na dan koncerta pri blagajni.

„Delavec“ je sram bivšega špionaze oficirja in sevus kolega dr. Kamnikerja, radi tega pa izjavlja, da nima nikakih stikov z vitezom dr. Mirkom Grasselli. Čuden Voglarski list ta „Delavec“. V edni notici se odkrižuje viteškega Kamnikerjevega kolega, v drugi se pa zanj zavzema, zagovarja in brani. Pa mi se ne čudimo tem stikom, ker je gonilna moč tega lističa duševna sila vsestranskega polomnika šolnika Voglarja, kateremu je logična zveza devota briga, to je pač licentia rethorica — retorja Voglar.

Se enkrat o Grasselliju. „Mariborski Delavec“ se enkrat ponavlja trditve, da je Grasselli izpustil g. Kamnikarja na ukaz dr. Brejca. Dokazali smo že, da je to neresnično, ker Grasselli tekem ene ure, kar je Kamnikar bil v njegovi oblasti, takega ukaza nikakor ni mogel dobiti iz Ljubljane. Pribijemo, da Kamnikar ni bil izpuščen na ukaz Brejčev, ampak na ukaz Grassellijev. Tako ob steno pritisnjen se izgovarja sedaj Grasselli, da je svoj ukaz izdal na podlagi nekega Brejčevega ukaza, katerega je Kamnikar že prinesel s sabo in katerega je Kamnikar po Mariboru kazal raznim prijateljem, med drugimi tudi dr. Pfeiferju. Čudno, da bi si bil tak ukaz preskrbel dr. Kamnikar se preden je bil aretiran, za slučaj, da se mu kaj takega zgodi. Še bolj čudno, da ga ni takoj pri aretaciji pokazal dotičnemu častniku, ki ga je aretiral v Radgoni, ampak ga je tiščal pri sebi, dokler ni prišel na samem skupaj s svojim servus-kolego Grassellijem. Še bolj čudno, da je Kamnikar v Mariboru po izpustitvi imel čas, da je dotični ukaz kazal po Mariboru različnim prijateljem, med drugimi tudi dr. Pfeiferju. Še najbolj čudno, da si Grasselli dotičnega ukaza ni pridržal v dokaz, ampak ga je „nek previden politik“ samo prepisal. — Ker pravi „Delavec“, da ima še dovolj gradiva na razpolago, prosimo, naj ga objavi. Zlasti bi bilo želeto gradivo, ki bi pojasnilo: „špionae-oficir“ in „servus-kolega.“

Davčni urad v Mariboru in gospodje zamenjalci tisočakov. Toliko in toliko pritožb smo že prejeli od raznih strank, kako brezobzirni so ti gg. davčni uradniki pri izmenjavi tisočakov. Po cele ure pustijo čakati razne stranke kar od 8. ure zjutraj in do 4. ure popoldne. Pa bi kdo ugovarjal, so preveč zaposleni, nimajo časa za odpravek strank. Oh kaj pa še, cigaretko si krkajo, kramljajo o prejšnji večer poluckani kapljici, se sprehajajo po uradni sobi, požvižgujejo na pol pritaženo razne arije, obnašajo se, delajo in postopajo kot veliki gospodje, katerim je uradovanje in odpravek strank le tako bolj za zabavo, pa ne uradna dolžnost. Mogoče pa je pregledovanje o pravičnem kolkovanju tisočakov tako zamudno, da morajo stranke čakati po cele dneve. Če je res ta pretres o pristnosti kolkov tako zamudna „kunšt“, pa naj nastavi davčni urad pri izmenjavi tisočakov kake bolj na hitro brihtne gospode. Frkače cigaret, sprehajalce in muzikante na živžig pa naj potisne v kak drug uradniški predal, kjer ne bodo mrevarili s svojo brezobzirno brezdelnostjo strank, ki nimajo toliko prostega časa, kot gg. izmenjalci tisočakov pri mariborskem davčnem uradu.

Kat. pomočniško društvo v Mariboru priredi v nedeljo, dne 29. t. m., ob 4. uri popoldne v društveni dvorani (Apotekerjeva ulica 6) gledališko predstavo: „Pogodba“ in „Svoji k svojim.“ Med odmori poje moški zbor. Predprodaja vstopnic v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta. Pridite v prav obilnem številu!

Poziv. Prebiranje in rekrutacija letnikov 1896 do 1900 se prične z dnem 1. marcem t. l. Vsi v teh letih rojeni in v rekrutacijo knjige pri mestnem magistratu v Mariboru vpisani mladeniči se pozivajo, da se zglasijo v Meljski vojašnici, objekt I., v naslednjih dneh, in sicer: letnik 1896 dne 1. marca t. l. ob 8. uri popoldne, letnik 1897 dne 2. marca t. l. ob 2. uri popoldne, letnik 1898 dne 4. marca t. l. ob 8. uri popoldne, letnik 1899 dne 5. marca t. l. ob 2. uri popoldne, in sicer z začetnicami priimka od A do Z dne 6. marca t. l. ob 8. uri popoldne. Letniki 1900 se naj pa zglasijo dne 8. marca t. l. ob 8. uri in sicer z začetnicami priimka od A do K, a oni od L do Z pa dne 9. marca t. l. Zamudniki se bodo kaznovali po vojaškem zakonu.

Pobrezje pri Mariboru. Dne 24. t. m., popoldne ob 3. uri, je neko začgal na spodnji Cesti na Brezje neko stvar, ki je povzročila velik dim. Naša vpražna požarna bramba je bila takoj, kakor vedno, pripravljena in je odrinila tjekaj. Take stvari naj se vendar prej naznanijo požarni brambi, da ne bo brezplodno

ga truda. To si naj posestniki vendar enkrat zapomnijo, sicer se jim bodo zaračunali stroški.

Izlet k sv. Urbanu priredi Mariborska podružnica S. P. D. v nedeljo dne 29. t. m. Zbirališče na Tegetthoffovem trgu pred spomenikom. Odhod točno ob 1. uri popoldne.

Jugoslovanska industrija. V Mariboru je ustanovil znani slovenski trgovec Ivan Šošarič tovarno za izdelovanje nogavic, jopičev in vseh vrst pletenin. Opozarjamo na tozadevni inserat.

Prekmurske novice.

Smrt prekmurskega prostovoljca. V Beltincih je umrl po kratkem prehlajenju vrl mladenič Matjaž Balažič. Rajni je bil prvobojevnik za Jugoslavijo. Privatno si je pridobil jako veliko izobrazbo, tako da je poznal dobro knjižno slovenščino in srbščino. V začetku jugoslovanskega gibanja je bil na vseh shodih za Jugoslavijo. Ob boljševiškom preganjanju je pomagal g. župniku Kleklu, ki je bil na smrt obsojen od boljševikov, da si je rešil življenje z begom čez Muro preoblečen v delavca. Balažič sam je moral bežati in je živel kot begunec v Zemunu. Bil je dvakrat na deputaciji, ki je šla prosit v Beograd za pomoč Prekmurju. Največje njegovo veselje je bilo, ko se je lani avgusta vrnil v osvobodeno jugoslovansko Prekmurje. Udeleževal se je dozda vsega političnega gibanja ter bil jako razborit političen zagovornik krščanske jugoslovanske struje. Pred pustom je mislil iti k poroki. Dan poroke je bil že določen. Tisti dan pa so ga nesli z nevosto-smrtjo na pokopališče v Beltincih. Bodi mu lahka jugoslovanska prekmurska zemlja, ki jo je tako ljubil, za njo toliko trpel, a jo videl v jugoslovanski svobodi le samo malo časa!

Profesor Murkovič. V Prekmurju je še sedaj v veliki slavi med vojsko umrl profesor Murkovič. Rojen je bil pri Mali Nedelji, bil učitelj v Trbovljah in drugje, potem pa prišel v Beltince v Prekmurju za učitelja. Tam je zaslovel kot izvrsten pedagog, kot velik mož vsestranske izobraženosti. Zato je prišel v Dolnjo Lendavo na ogrsko meščansko šolo za profesorja. Bil je povsod priljubljen kot šolnik, spisatelj prekmurskih čitank in velik dobrotnik uboge šolske mladine. V visoki starosti je stopil v pokoj in bival nad Dolnjo Lendavo na prijaznem griču pri kapeli Sv. Trojice. Poleg nje ima boren nagrobni križ. Prekmurci mu mislijo oskrbeti lep spomenik, ker je bil poleg drugih vrlin vedno dober Slovenec.

General Hadik. Pri Dolnji Lendavi je važna stratežična višina, ki dominira čez celo Prekmurje. Tam je kapela Sv. Trojice, odkoder je razgled po celem Prekmurju. Tu so našli pred leti popolnoma nepokvarjeno okostje generala Hadika. Vsi deli telesa so nepoškodovani, kakor da bi bila kaka mumija. Ta mumija je shranjena v notranjšini gori omenjene kapele. Ohranene je tudi rakev, na katere pokrovu je čiljivo ime Hadik. Zanimivo bi bilo, natančneje raziskovati zgodovino tega Hadika.

Dopisi.

St. Jurij ob juž. žel. Zadnje nedeljo se je vršilo pri nas zborovanje Kmetijske podružnice za Sent Jurij ob juž. žel. Na dnevnem redu je bila volitev delegatov za glavni zbor Kmetijske družbe. Občni zbor pa ni bil nič razglašen, niti v Kmetovalcu niti ne na deski pri cerkvi, kjer razglašča Kmetijska podružnica svoje objave! Preklicati pa je dala pri cerkvi ob ¾9. uri dopoldne občni zbor, ki se je vršil že ob 9. uri dopoldne. O občnem zboru so bili obveščeni vsi člani JDS. in SKS., Slov. ljudska stranka pa ne, torej se ni mogla s svojimi pristaši udeležiti zborovanja. Zmagali so združeni liberalci in samostojneži. Gospod Ivan Belle, ravnatelj Kmetijske šole, in načelnik Kmetijske podružnice, ali Vas ni sram, da tako enostransko vodite, oziroma se daste voditi od gotovih ljudi? Nam je sicer prav, da Vas poznamo, pričakovali pa smo od Vas več pravičnosti. G. Drofenik vam je obljubil, da boste župan, poslanec, minister, in to v čem! Vi ste lahko pozabili, da bi se bilo zborovanje pravočasno sklicalo, saj ste letos pozabili otavo pokositi. Morda daste prihodnjo nedeljo ob ¾9. uri pri cerkvi oznaniti: „Danes ob 9. uri pridite k meni o tavo korit“, boste videli, da bo uspeh. Vašo verno gospodarstvo na Kmetijski šoli pa opišemo ob priložnosti.

Prireditve.

Zveza jugoslovanskih železnicearjev, podružnica Maribor, naznanja, da se vrši njen redni občni zbor v nedeljo, dne 29. t. m., ob 10. uri dopoldan, v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru z običajnim dnevnim redom.

Društvo občinskih tajnikov za Slovenijo priredi dne 1. marca, dopoldne ob 9. uri, svoj redni občni bor v rdeči sobi Narodnega doma v Celju. Vabijo se vsi dosedanji člani in vsi drugi stanovski kolegi, kateri še do danes niso pristopili k društvu, da pridejo k zborovanju, kjer se bo razpravljalo o naravnost obupnem položaju našega stanu.

Zalec Slov. kat. izobr. društvo v Zalcu ima v nedeljo, dne 29. svečana po večernicah svoj letni občni zbor v društvenih prostorih po običajnem redom.

Mariborska eskomptna banka v Mariboru, Tegetthofova ulica št. 11.

Telefon št. 16.

Podružnica: MURSKA SOBOTA.

Mala naznanila

Razna:

JOSIP NEKREP

tesarski mojster in
stavbeni podjetnik v
Mozartovi ulici 59
v MARIBORU

se priporoča za popra-
vila in za napravo
novih stavb za točno
: : izvršitev : : :

Kupi se!

Kupujem

po najvišjih cenah hlode, rezan
in tesan jelov kakor trd les ter
vsakovrstna drva za kurivo.
Viktor Glaser, lesna trgovina v
Rušah pri Mariboru. 1796

Proda se!

Hizba s stanovanji in trgovino
se proda, Očka Tezno 98
Maribor. 158

2 kobili

težki, po 8 leta stari, se prodajo
ali zamenjajo za konje. Matija
Obran, Fischergasse 9, Maribor.
101

Novo fino salonsko suknjo,
povrnik, lepo moš-
ko obleko, nove hlače, modre bar-
ve, zimsko jopico, črna pliš-plašč,
lep klobuk za pomlad, rjuhe, ka-
vin prt, lepa ročna dela, navrat-
na bos, rokavice, močne moške
čevlje, lepe ženske zimске čevlje,
otroški šivalni stroj, svilnate tra-
ke, črne svilnate ščipke, razne
knjige, ovrtnike, otroško obleko,
deško obleko, trikot-hlače, odejo
za glasovir, staro postelj, omaro,
blazino, veliko mizo, kuhinjsko
zagrinjalo, perilne vrvi, domač
sukanec, in r. zn. drugo proda gđ.
Schmidl, Koroška cesta 18, I. nad.
Maribor. 156

Lahek voz za enega
konja z us-
njato streho in sedežem, lep velik
lovski voz za družino ter več
sežnjev mehkih drv je na prodaj
v Mozartovi ulici št. 59, Maribor.
184

Domač pes. črn, sre-
danje veli-
kosti se proda Lohonica 22 Ruše.
164

Kobila 4 leta stara, 17 pe-
sti visoka, težke pas-
mi se proda. Tržaška cesta 26,
Rapoc Maribor. 165

Slovenci širite „STRAŽO“

Službe!

Upravniška moč
za list „Nova pravda“ se išče.
Prednost ima v upravnih poslih
že izurjena oseba. Prosi se pisme-
ne ali ustmene ponudbe na:
Tajništvo nar. soc. stranke
Maribor Narodni dom I. nad. 161

GOSPODARSKA PISARNA MARIBOR

Aleksandrova (preje Tegetthofova)
cesta 22 preskrbuje najkulantneje
posojila na zemljišča, osebne in
stavbene kredite, nakup in prodajo
posestev in podjetij ter posreduje
v vseh gospodarskih zadevah. 155

TVORNICA POHIŠTVA IN MIZARSTVO

Peter Hochnegger in drugovi, Maribor

Koroška cesta št. 46 in 53 92

priporočajo svojo zalogo pohištva iz trdega
in mehkega lesa, kakor tudi vsa v to stroko
spadajoča mizararska dela, po tvorniških cenah.

ANICA BARTA, roj. LENART
LEOPOLD BARTA

POROČENA.

MARIBOR, 22. FEBRUARJA 1920.

Zimnata, kakor tudi prvovrstna svilnata mlinska sita

(pajtli) iz Švice za moko vseh vrst se dobe v trgov.

Avgust Čadej, Ljubljana,

Kolodvorska ulica št. 35, nasproti „stare Tišlerjeve
gostilne“. 35

CIGARETNE STROČNICE (HILJKE)

in cigaretne papir prišel v veliki množini.
Istotam je tudi vedno v zalogi črna in rujava

KREMA

najboljših vrst kakor razno drugo blago po najnižji
ceni. — Za obilen obisk se priporočata

**STADLER in SCHMID, Maribor, Vetrinjska
ulica 30.**

Potrebujete trpežne

ČEVLJE!

Potem si oglejte veliko zalogo pri

Jakobu Lah, Maribor, Glavni trg 2

tam dobite zanesljivo močne, vsakovrstne
čevlje, po najnižji ceni tako tudi galante-
rijsko blago, torbice za trg, potne košare itd.

Postrežba točna!

Cene brez konkurence!

OPEKO

se želi kupiti. Ponudbe pod
šifro „OPEKO 823“ na
BLOCKNERJEV ANONČNI
ZAVOD, ZAGREB, Jurjevska ulica 31.

Kmetje!

Trgovci!

KARBIDDOZE

kupujemo vsako množino
po najboljši ceni. Posredovanje se
dobro plača. Pismene in brzojavne ponud-
be zaprosimo pod „ORION“ na upravo lista.

Slovenci širite „STRAŽO“

AUTO.

PNEVMO

(GUMI)
Pirelli
Michelin
Goodrich
dobavlja
takoj

J. GOREC

LJUBLJANA

Veletgovina

Ludovik Kuharič Ormož

nudi svojo

veliko zalogo vsakovrst-

nega modnega, manufaktur-
nega blaga, platna itd. Nadalje

priporoča vedno sveže špecerijsko blago,
moko, olje. Nakup in prodaja poljedelskih
pridelkov. Dobava vsakovrstne železine,
traverz, cementa, kakor tudi poljedel-
skih in drugih strojev. — Uvoz in izvoz
vseh vrst rezanega in stavbenega
lesa. — Lastna motorna žaga.

Glavna zaloga delniškega

(((piva)))

Rogaška Slatinska voda

Glavna zaloga in edina prodaja za Štajersko
in Koroško. Samo celi zaboji vseh vrst vedno
v zalogi po originalnih cenah. 150

Ant. Tonejc in drug Maribor, Mlinska ul. 23

Kupujemo večje množine

žganega apna

Ponudbe pod šifro „APNO
823“ na BLOCKNERJEV
ANONČNI ZAVOD, ZAGREB,
Jurjevska ulica 31.

Prva jugoslov. tovarna pletenin
lastnika 159

ŠOŠTARIČ in BARTA

Gosp. ulica št. 5 - MARIBOR - Gosp. ulica št. 5

priporoča cenj. trgovcem svoje izdelke, kakor moške in ženske
nogavice, patent-nogavice za otroke in odrasle itd. - Ceniki
so na razpolago. s s Vzorci se pošljejo po povzetju.

Sol v vsaki množini, tudi cele vagone **odda** importna in eksportna **tvrška**
Ferdo Sert, MARIBOR, Koroška cesta 21